

201300685/3/A4.

Datum uitspraak: 12 februari 2014

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het verzet (artikel 8:55 van de Algemene wet bestuursrecht;
hierna: Awb) van:

de vereniging Belangenvereniging Bewoners Hudsonlaan, gevestigd te
Eindhoven,
opposante,

tegen de uitspraak van de Afdeling van 4 november 2013 in
zaak nr. 201300685/2/A4.

Procesverloop

Bij uitspraak van 4 november 2013, in zaak nr. 201300685/2/A4, heeft de Afdeling na vereenvoudigde behandeling het door de vereniging ingestelde beroep ongegrond verklaard. De uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vereniging verzet gedaan.

De Afdeling heeft het verzet ter zitting behandeld op 30 januari 2014, waar de vereniging, vertegenwoordigd door mr. C.B.A. Spil, is verschenen.

Overwegingen

1. In verzet staat alleen ter beoordeling of de uitspraak waarvan verzet terecht vereenvoudigd is behandeld.
2. De vereniging heeft bij brief van 15 februari 2012 het college van burgemeester en wethouders van Eindhoven verzocht tot vaststelling van een plan als bedoeld in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer. Bij brief van 1 maart 2012 heeft het college de vereniging te kennen gegeven dat reeds een actieprogramma is vastgesteld teneinde de luchtkwaliteit in de gemeente Eindhoven te verbeteren. Het bezwaar van de vereniging hiertegen heeft het college bij besluit van 11 december 2012 niet-ontvankelijk verklaard, omdat een reactie op een verzoek een plan als bedoeld in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer vast te stellen niet is aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, zodat daartegen geen bezwaar kan worden gemaakt.
3. In de uitspraak waarvan verzet, heeft de Afdeling overwogen dat de verplichting om een plan vast te stellen, die ingevolge artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer bij overschrijding van een plandrempel op het college rust, ingevolge dit artikel van rechtswege intreedt. De brief van 1 maart 2012 is derhalve niet gericht op rechtsgevolg en geen besluit in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb waartegen een rechtsmiddel kan worden aangewend, aldus de Afdeling. Ook bevat de brief geen bestuurlijk rechtsoordeel omdat uit de wet volgt in welke gevallen maatregelen moeten worden getroffen en de in de brief van 1 maart 2012 vervatte mededeling niet ziet op het al dan niet aanwenden van een bevoegdheid. De Afdeling komt gelet hierop tot de conclusie dat het college terecht het door de vereniging gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk heeft verklaard.
 - 3.1. De vereniging voert in verzet aan dat haar verzoek van 15 februari 2012 tot vaststelling van een plan als bedoeld in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer mede moet worden beschouwd als een aanvraag om toepassing van bestuurlijke handhavingsmiddelen of een verzoek om een zogenoemd bestuurlijk rechtsoordeel te geven.
 - 3.2. In de brief van 15 februari 2012 schrijft de vereniging dat uit een onderzoek blijkt dat rond de John F. Kennedylaan te Eindhoven verschillende grenswaarden worden overschreden. Zij wijst het college erop dat artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer in dat geval voorschrijft dat

een plan moet worden opgesteld. De vereniging vervolgt de brief met het weergeven van het derde en vierde lid van dat artikel. Aan het einde van de brief vermeldt de vereniging dat zij graag in overleg treedt met het college over het plan om aan de grenswaarden, die zij in haar brief nader noemt, te voldoen. In de brief van 25 juni 2012, waarbij zij het college in gebreke stelt wegens het niet tijdig nemen van een besluit, wijst zij het college er wederom op dat het ingevolge artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer een plan dient op te stellen.

Gelet op het voorgaande heeft het college de brieven terecht als een verzoek om vaststelling van een plan als bedoeld in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer opgevat, en niet als een aanvraag om met een last onder dwangsom of onder bestuursdwang op te treden of een verzoek om een zogenoemd bestuurlijk rechtsoordeel te geven. Het ter zitting gehouden betoog van de vereniging dat niet alleen moet worden gekeken naar de tekst van de brieven, maar ook naar de geest ervan, leidt niet tot een ander oordeel. Anders dan de vereniging in dit verband heeft aangevoerd, volgt uit de enkele omstandigheid dat in die brieven is vermeld dat grenswaarden worden overschreden niet dat die brieven moeten worden aangemerkt als een aanvraag om handhavend op te treden. Daarbij neemt de Afdeling in aanmerking dat in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer is bepaald dat het college in de in bijlage 2, voorschrift 13.1, aangegeven gevallen waarin een plandrempel wordt overschreden een plan vaststelt, waarin wordt aangegeven op welke wijze en door middel van welke maatregelen zal worden voldaan aan de desbetreffende in de bijlage genoemde grenswaarde, binnen de voor die waarde gestelde termijn. De vermelding in de brieven dat grenswaarden worden overschreden, sluit in zoverre aan bij het bepaalde in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer en de overige tekst van die brieven, waaruit, zoals hiervoor is overwogen, volgt dat wordt verzocht om de vaststelling van een plan als bedoeld in dat artikel.

Zoals de Afdeling in de uitspraak waarvan verzet terecht heeft overwogen, is een reactie op het verzoek om een dergelijk plan vast te stellen geen besluit, omdat een dergelijke reactie niet op rechtsgevolg is gericht. De verplichting om bij overschrijding van een plandrempel een plan vast te stellen treedt immers, zoals de Afdeling terecht heeft overwogen, ingevolge artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer van rechtswege in. De Afdeling heeft het beroep van de vereniging derhalve terecht na vereenvoudigde behandeling ongegrond verklaard.

Het betoog van de vereniging, onder verwijzing naar het arrest van het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen van 25 juli 2008, C-237/07, Janacek (www.curia.europa.eu), dat de Afdeling op grond van het Europese recht rechtsbescherming dient te bieden, leidt niet tot een ander oordeel. Daartoe overweegt de Afdeling onder verwijzing naar haar uitspraak van 31 maart 2010 in zaak nr. 200902395/1/M1 (www.raadvanstate.nl) dat uit dat arrest niet volgt dat het toezicht op de naleving van de uit artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer voortvloeiende verplichtingen moet worden uitgeoefend door de bestuursrechter. Nu de brief van 1 maart 2012 geen besluit is in de zin van artikel 1:3, eerste lid, van de Awb, kan de vereniging uitsluitend een vordering bij de burgerlijke rechter instellen. Ingevolge artikel 8:71 van de

Awb is de burgerlijke rechter aan de in de vorige zin vervatte beslissing van de Afdeling gebonden, zodat effectieve rechtsbescherming is gewaarborgd. Hetgeen de vereniging ter zitting heeft aangevoerd, geeft geen aanleiding voor een ander oordeel.

4. Het verzet is ongegrond.
5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het verzet ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. Y.E.M.A. Timmerman-Buck, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. J.A.A. van Roessel, ambtenaar van staat.

w.g. Timmerman-Buck
lid van de enkelvoudige kamer

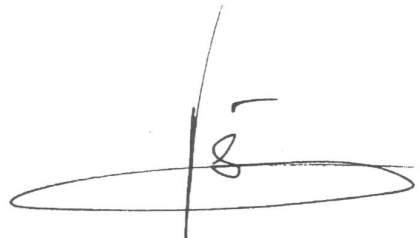
w.g. Van Roessel
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 februari 2014

457-792.

Verzonden: 12 februari 2014

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke and a vertical stroke, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak na vereenvoudigde behandeling (artikel 8:54 van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb)) in het geding tussen:

de vereniging Belangenvereniging Bewoners Hudsonlaan (hierna: de
belangenvereniging), gevestigd te Eindhoven,
appellante,

en

het college van burgemeester en wethouders van Eindhoven,
verweerder.

Procesverloop

Het college heeft bij brief van 1 maart 2012 meegedeeld dat het geen aanleiding ziet om op verzoek van de belangenvereniging een luchtkwaliteitsplan als bedoeld in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer vast te stellen.

Bij besluit van 11 december 2012, verzonden op 14 december 2012, heeft het college het door de belangenvereniging hiertegen gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Tegen dit besluit heeft de belangenvereniging beroep ingesteld.

De zaak is door een meervoudige kamer van de Afdeling verwezen naar een enkelvoudige.

Overwegingen

1. Ingevolge artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer stellen burgemeester en wethouders in de in bijlage 2 aangegeven gevallen waarin een plandrempeel wordt overschreden een plan vast, waarin wordt aangegeven op welke wijze en door middel van welke maatregelen voldaan zal worden aan de desbetreffende in de bijlage genoemde grenswaarde, binnen de voor die waarde gestelde termijn. Zij dragen zorg voor uitvoering van dit plan.

Ingevolge artikel 1:3, eerste lid, van de Awb moet onder besluit worden verstaan: een schriftelijke beslissing van een bestuursorgaan, inhoudende een publiekrechtelijke rechtshandeling.

Ingevolge het tweede lid wordt onder beschikking verstaan: een besluit dat niet van algemene strekking is, met inbegrip van de afwijzing van een aanvraag daarvan.

2. Bij het bestreden besluit heeft het college het bezwaar van de belangenvereniging niet-ontvankelijk verklaard en daartoe overwogen dat de mededeling van 1 maart 2012 betreffende het niet vaststellen van een plan als bedoeld in artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer niet is aan te merken als een besluit in de zin van artikel 1:3 van de Awb, zodat daartegen geen bezwaar kan worden gemaakt.

3. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 31 maart 2010 in zaak nr. 200902395/1/M1; www.raadvanstate.nl) treden de ingevolge artikel 5.9, eerste lid, van de Wet milieubeheer op het bevoegd gezag rustende verplichtingen om bij overschrijding van een plandrempeel een plan als bedoeld in dat artikellid op te stellen, van rechtswege in. Een brief van het bevoegd gezag dat het geen aanleiding ziet om een dergelijk plan vast te stellen, is niet een op rechtsgevolg gerichte beslissing en is dus geen besluit. Om die reden is de mededeling derhalve evenmin een beschikking als bedoeld in artikel 1:3, tweede lid, van de Awb. De mededeling is ook geen bestuurlijk rechtsoordeel omdat uit de wet volgt in welke gevallen

maatregelen moeten worden getroffen en de mededeling niet ziet op het al dan niet aanwenden van een bevoegdheid.

4. Tegen de in de brief van 1 maart 2012 vervatte mededeling kon geen bezwaar worden gemaakt. Het college heeft het bezwaar derhalve terecht niet-ontvankelijk verklaard. Het beroep is kennelijk ongegrond.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. N. Verheij, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R. van Heusden, ambtenaar van staat.

w.g. Verheij
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Heusden
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 november 2013

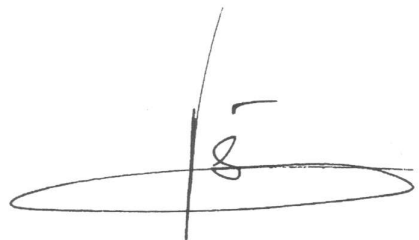
Tegen deze uitspraak kan verzet worden gedaan bij de Afdeling (artikel 8:55 van de Awb).

- Verzet dient schriftelijk en binnen zes weken na verzending van deze uitspraak te worden gedaan.
- In het verzetschrift moeten de redenen worden vermeld waarom de indiener het niet eens is met de gronden waarop de beslissing is gebaseerd.
- Indien de indiener over het verzet door de Afdeling wenst te worden gehoord, dient dit in het verzetschrift te worden gevraagd. Het horen gebeurt dan uitsluitend over het verzet.

492-163.

Verzonden: 4 november 2013

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser